

Dziennik Urzędowy L 94

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 51
5 kwietnia 2008

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 314/2008 z dnia 4 kwietnia 2008 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 315/2008 z dnia 4 kwietnia 2008 r. zmieniające załącznik X do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wykazów szybkich testów ⁽¹⁾ 3

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 316/2008 z dnia 4 kwietnia 2008 r. zmieniające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na niektóre produkty w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1109/2007, na rok gospodarczy 2007/2008 6

DYREKTYWY

★ Dyrektywa Komisji 2008/43/WE z dnia 4 kwietnia 2008 r. w sprawie ustanowienia systemu oznaczania i śledzenia materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, zgodnie z dyrektywą Rady 93/15/EWG ⁽¹⁾ 8★ Dyrektywa Komisji 2008/44/WE z dnia 4 kwietnia 2008 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia benthialalicarbu, boskalidu, karwonu, fluoksastrobiny, *Paecilomyces lilacinus* i protiokonazolu jako substancji czynnych ⁽¹⁾ 13⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

- ★ Dyrektywa Komisji 2008/45/WE z dnia 4 kwietnia 2008 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w odniesieniu do rozszerzenia stosowania substancji aktywnej metkonazolu ⁽¹⁾ 21

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 314/2008

z dnia 4 kwietnia 2008 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 5 kwietnia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 kwietnia 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 4 kwietnia 2008 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	JO	63,1
	MA	41,5
	TN	125,1
	TR	92,9
	ZZ	80,7
0707 00 05	EG	178,8
	MA	131,7
	TR	127,6
	ZZ	146,0
0709 90 70	MA	56,1
	TR	109,4
	ZZ	82,8
0805 10 20	EG	47,9
	IL	55,6
	MA	55,4
	TN	53,8
	TR	61,4
	ZZ	54,8
0805 50 10	AR	53,2
	IL	117,7
	TR	133,6
	ZA	147,5
	ZZ	113,0
0808 10 80	AR	90,2
	BR	85,6
	CA	97,5
	CL	90,1
	CN	85,4
	MK	54,3
	US	112,4
	UY	58,0
	ZA	73,0
	ZZ	82,9
0808 20 50	AR	71,8
	CL	89,7
	CN	52,7
	ZA	97,3
	ZZ	77,9

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 315/2008

z dnia 4 kwietnia 2008 r.

**zmieniające załącznik X do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady
w odniesieniu do wykazów szybkich testów**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 23 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 999/2001 ustanawia zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania pasażowalnych encefalopatii gąbczastych (TSE) u zwierząt. Przepisy te mają zastosowanie do produkcji i wprowadzania na rynek żywych zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego oraz, w pewnych przypadkach, do ich wywozu.

(2) W punkcie 4 rozdziału C załącznika X do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 wskazano rodzaje szybkich testów zatwierdzonych do monitorowania TSE u bydła, owiec i kóz.

(3) W dniu 30 sierpnia 2007 r. jedno z laboratoriów powiadomiło Komisję o zamiarze zaprzestania wprowadzania na rynek szybkich testów zatwierdzonych do monitorowania gąbczastej encefalopatii bydła (BSE). Należy zatem

wykreślić ten test (Institut Pourquier Speed'it BSE) z wykazu szybkich testów do monitorowania BSE u bydła zawartego w rozdziale C załącznika X do rozporządzenia (WE) nr 999/2001.

(4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 999/2001.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozdziale C załącznika X do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 pkt 4 zastępuje się tekstem zawartym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 kwietnia 2008 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 147 z 31.5.2001, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 21/2008 (Dz.U. L 9 z 12.1.2008, s. 3).

ZAŁĄCZNIK

W rozdziale C załącznika X do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Szybkie testy

W celu przeprowadzenia szybkich testów zgodnie z art. 5 ust. 3 oraz art. 6 ust. 1 należy zastosować następujące metody jako szybkie testy do monitorowania BSE u bydła:

- test immunologiczny oparty na procedurze Western Blot wykrywający odporny na działanie proteiny K fragment PrP^{Res} (test Prionics-Check Western),
- badanie chemiluminescencyjne ELISA obejmujące metodę ekstrakcyjną oraz technikę ELISA, z zastosowaniem silniejszego odczynnika chemiluminescencyjnego (test Enfer & Enfer TSE Kit wersja 2.0, automatyczne przygotowanie próbek),
- test immunologiczny oparty na mikropłytkach wykrywający PrP^{Sc} (Enfer TSE wersja 3),
- test immunologiczny typu Sandwich na wykrycie PrP^{Res} przeprowadzony po etapie denaturacji i koncentracji (test BIO-Rad TeSeE),
- test immunologiczny oparty na mikropłytkach (ELISA) wykrywający PrP^{Res} odporny na proteinę K za pomocą monoklonalnych przeciwciał (test Prionics-Check LIA),
- test immunologiczny zależny od struktury, test wykrywający antygen BSE (zestaw Beckman Coulter InPro CDI),
- badanie chemiluminescencyjne ELISA określające ilościowo PrP^{Sc} (test CediTect BSE),
- test immunologiczny wykorzystujący chemiczny polimer do selektywnego wychwycenia PrP^{Sc} i przeciwciała monoklonalne wykrywające skierowane przeciw konserwatywnym regionom cząsteczki PrP (IDEXX HerdChek BSE Antigen Test Kit, EIA),
- test immunologiczny »lateral flow« wykorzystujący dwa różne przeciwciała monoklonalne do wykrycia frakcji PrP odpornej na proteinę K (Prionics Check PrioSTRIP),
- test immunologiczny typu Sandwich wykorzystujący dwa przeciwciała monoklonalne skierowane przeciw dwóm epitopom obecnym w rozwiniętej cząsteczce występującego u bydła PrP^{Sc} (Roboscreen Beta Prion BSE EIA Test Kit),
- test typu Sandwich ELISA wykrywający PrP^{Sc} odporne na proteinę K (Roche Applied Science PrionScreen),
- wychwycenie antygenów ELISA z zastosowaniem dwóch różnych przeciwciał monoklonalnych do wykrycia frakcji PrP odpornych na proteinę K (Fujirebio FRELISA BSE szybki test poubojowy).

W celu przeprowadzenia szybkich testów zgodnie z art. 5 ust. 3 oraz art. 6 ust. 1 należy zastosować następujące metody jako szybkie testy do monitorowania TSE u owiec i kóz:

- test immunologiczny zależny od struktury, test wykrywający antygen BSE (zestaw Beckman Coulter InPro CDI),
- test immunologiczny typu Sandwich na wykrycie PrP^{Res} przeprowadzony po etapie denaturacji i koncentracji (test BIO-Rad TeSeE),
- test immunologiczny typu Sandwich na wykrycie PrP^{Res} przeprowadzony po etapie denaturacji i koncentracji (test Bio-Rad TeSeE Sheep/Goat),
- badanie chemiluminescencyjne ELISA obejmujące metodę ekstrakcyjną oraz technikę ELISA, z zastosowaniem wzmocnionego odczynnika chemiluminescencyjnego (Enfer TSE Kit wersja 2.0),
- test immunologiczny oparty na mikropłytkach wykrywający PrP^{Sc} (Enfer TSE wersja 3),
- test immunologiczny wykorzystujący chemiczny polimer do selektywnego wychwycenia PrP^{Sc} i przeciwciała monoklonalne wykrywające skierowane przeciw konserwatywnym regionom cząsteczki PrP (IDEXX HerdChek BSE-Scrapie Antigen Test Kit, EIA),

- chemiluminescencyjny test immunologiczny oparty na mikropłytkach, wykrywający PrP^{Sc} w tkankach owiec (POURQUIER'S-LIA Scrapie),
- test immunologiczny oparty na procedurze Western blot na wykrycie odpornego na działanie proteinazy K fragmentu PrP^{Res} (test Prionics-Check Western Small Ruminant),
- chemiluminescencyjny test immunologiczny oparty na mikropłytkach, wykrywający PrP^{Sc} odporne na proteinazę K (Prionics Check LIA Small Ruminants).

W przypadku wszystkich testów próbka tkanki musi być poddawana badaniu zgodnie z instrukcją użytkowania załączoną przez producenta.

Producenci szybkich testów muszą stosować system zapewnienia jakości zatwierdzony przez wspólnotowe laboratorium referencyjne (CRL), gwarantujący stabilność wykonywanych testów. Producenci muszą dostarczyć do wspólnotowego laboratorium referencyjnego protokół testów.

Zmiany do szybkich testów lub do protokołów testów są dopuszczane wyłącznie po uprzednim zawiadomieniu wspólnotowego laboratorium referencyjnego oraz pod warunkiem, że wspólnotowe laboratorium referencyjne stwierdzi, że zmiana nie wpływa na czułość, swoistość i wiarygodność szybkiego testu. Wspomniane wyniki badań należy przekazać Komisji i krajowym laboratoriom referencyjnym.”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 316/2008**z dnia 4 kwietnia 2008 r.****zmieniające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na niektóre produkty w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1109/2007, na rok gospodarczy 2007/2008**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności stosowanych do przywozu cukru białego, cukru surowego i niektórych syropów w odniesieniu do roku gospodarczego 2007/2008 zostały ustalone rozporządze-

niem Komisji (WE) nr 1109/2007 ⁽³⁾. Te ceny i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 211/2008 ⁽⁴⁾.

- (2) Dane, którymi obecnie dysponuje Komisja, prowadzą do zmiany wymienionych kwot, zgodnie z zasadami i szczegółowymi przepisami wykonawczymi przewidzianymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności stosowane do przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1109/2007 w odniesieniu do roku gospodarczego 2007/2008, zmienia się zgodnie z kwotami wskazanymi w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 5 kwietnia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 kwietnia 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1260/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, s. 1). Rozporządzenie (WE) nr 318/2006 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1) od dnia 1 października 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1568/2007 (Dz.U. L 340 z 22.12.2007, s. 62).

⁽³⁾ Dz.U. L 253 z 28.9.2007, s. 5.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 65 z 8.3.2008, s. 3.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru surowego i produktów określonych kodem 1702 90 95 mające zastosowanie od dnia 5 kwietnia 2008 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto rozpatrywanego produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto rozpatrywanego produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	21,18	5,71
1701 11 90 ⁽¹⁾	21,18	11,12
1701 12 10 ⁽¹⁾	21,18	5,52
1701 12 90 ⁽¹⁾	21,18	10,60
1701 91 00 ⁽²⁾	21,90	15,08
1701 99 10 ⁽²⁾	21,90	9,76
1701 99 90 ⁽²⁾	21,90	9,76
1702 90 95 ⁽³⁾	0,22	0,42

⁽¹⁾ Ustalenie dla jakości standardowej określonej w załączniku I pkt III rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 (Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 1).

⁽²⁾ Ustalenie dla jakości standardowej określonej w załączniku I pkt II rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

⁽³⁾ Ustalenie dla 1 % zawartości sacharozy.

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2008/43/WE

z dnia 4 kwietnia 2008 r.

w sprawie ustanowienia systemu oznaczania i śledzenia materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, zgodnie z dyrektywą Rady 93/15/EWG

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

ROZDZIAŁ 1

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

uwzględniając dyrektywę Rady 93/15/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie harmonizacji przepisów dotyczących wprowadzania do obrotu i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 14 akapit drugi zdanie drugie,

Dyrektywa ustanawia zharmonizowany system dotyczący jednoznacznego oznaczania i śledzenia materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego.

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 2

Zakres

Niniejsza dyrektywa nie stosuje się do:

- (1) Dyrektywa 93/15/EWG ustanawia zasady zapewniające bezpieczny i pewny obrót środków wybuchowych na rynku wspólnotowym.
- (2) Jak przewidziano w tej dyrektywie, należy zagwarantować, aby przedsiębiorstwa w sektorze materiałów wybuchowych posiadały system rejestracji materiałów wybuchowych umożliwiający w każdym momencie identyfikację posiadacza materiałów wybuchowych.
- (3) Jednoznaczne oznaczenie materiałów wybuchowych jest konieczne dla zachowania dokładnych i pełnych danych dotyczących materiałów wybuchowych na wszystkich etapach łańcucha zaopatrzeniowego. Powinno to umożliwić identyfikację i śledzenie materiału wybuchowego od jego miejsca produkcji i pierwszego wprowadzenia na rynek aż do ostatecznego użytkownika i wykorzystania, mając na względzie zapobieganie nadużyciom i kradzieży oraz wspieranie organów ścigania w śledzeniu pochodzenia zgubionych lub skradzionych materiałów wybuchowych.
- (4) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią komitetu zarządzającego, ustanowionego na podstawie art. 13 ust. 1 dyrektywy 93/15/EWG,

- a) materiałów wybuchowych, które zostały przewiezione i dostarczone bez opakowania lub w ciężarówkach z zamontowanymi pompami w celu bezpośredniego wyładowania do otworu wybuchowego;
- b) materiałów wybuchowych wyprodukowanych w miejscu wykonywania prac z użyciem materiałów wybuchowych i ładowanych bezpośrednio po wyprodukowaniu (produkcja *in situ*);
- c) amunicji.

ROZDZIAŁ 2

OZNACZENIE PRODUKTU

Artykuł 3

Jednoznaczne oznaczenie

1. Państwa członkowskie zapewnią, że przedsiębiorstwa w sektorze materiałów wybuchowych, które produkują lub importują materiały wybuchowe, lub dokonują montażu zapalników, oznaczą materiały wybuchowe oraz każdą najmniejszą jednostkę opakowania jednoznacznym oznaczeniem.

W przypadku gdy materiał wybuchowy podlega dalszemu procesowi produkcyjnemu, nie powinno wymagać się od producentów oznakowania materiału wybuchowego nowym jednoznacznym oznaczeniem, chyba że oryginalne jednoznaczne oznaczenie nie pojawia się zgodnie z art. 4.

⁽¹⁾ Dz.U. L 121 z 15.5.1993, s. 20. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, s. 1).

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeśli materiał wybuchowy został wyprodukowany na eksport i jest na nim oznaczenie zgodne z wymogami kraju przywozu, które umożliwia identyfikowalność materiałów wybuchowych.

3. Jednoznaczne oznaczenie zawiera elementy określone w załączniku.

4. Każdemu obiektowi produkcyjnemu krajowe władze państwa członkowskiego, w którym ma ono siedzibę, przypisują trzycyfrowy kod.

5. W przypadku gdy obiekt produkcyjny znajduje się poza Wspólnotą, producent mający swoją siedzibę na terenie Wspólnoty kontaktuje się z władzami krajowymi państwa członkowskiego przywozu w celu przypisania kodu obiektowi produkcyjnemu.

W przypadku gdy obiekt produkcyjny znajduje się poza Wspólnotą i producent nie ma siedziby na terenie Wspólnoty, importer danych materiałów wybuchowych powinien skontaktować się z władzami krajowymi państwa członkowskiego przywozu w celu przypisania kodu obiektowi produkcyjnemu.

6. Państwa członkowskie zapewniają, że dystrybutorzy, którzy przepakowują materiały wybuchowe gwarantują umieszczenie jednoznacznego oznaczenia na materiale wybuchowym i na najmniejszej jednostce opakowania.

Artykuł 4

Zaznaczenie i umieszczenie oznaczenia

Zaznacza się na danym produkcie lub przytwierdza do niego w sposób trwały i wyraźnie czytelny jednoznaczne oznaczenie.

Artykuł 5

Materiały wybuchowe w nabojach i materiały wybuchowe w workach

W przypadku materiałów wybuchowych w nabojach i materiałów wybuchowych w workach jednoznaczne oznaczenie składa się z etykiety samoprzylepnej lub bezpośredniego nadruku na każdym naboju lub worku. Na każdym opakowaniu z nabojami umieszcza się dodatkową etykietę.

Ponadto przedsiębiorstwa mogą zastosować pasywny obojętny identyfikator elektroniczny dołączony do każdego naboju lub worka i, odpowiednio, podobny identyfikator elektroniczny na każdym opakowaniu z nabojami.

Artykuł 6

Materiały wybuchowe składające się z dwóch komponentów

W przypadku pakowanych materiałów wybuchowych składających się z dwóch komponentów jednoznaczne oznaczenie składa się z etykiety samoprzylepnej lub bezpośredniego nadruku na każdej najmniejszej jednostce opakowania zawierającej oba składniki.

Artykuł 7

Zapalniki proste i lonty

W przypadku zapalników prostych lub lontów jednoznaczne oznaczenie składa się z etykiety samoprzylepnej lub bezpośredniego nadruku lub pieczęci na powłoce zapalnika. Na każdym opakowaniu z nabojami lub lontami umieszcza się dodatkową etykietę.

Ponadto przedsiębiorstwa mogą zastosować pasywny obojętny identyfikator elektroniczny dołączony do każdego zapalnika lub lontu i, odpowiednio, podobny identyfikator elektroniczny na każdym opakowaniu z zapalnikami lub lontami.

Artykuł 8

Zapalniki elektryczne, nieelektryczne i elektroniczne

W przypadku zapalników elektrycznych, nieelektrycznych i elektronicznych jednoznaczne oznaczenie składa się z etykiety samoprzylepnej na przewodach lub tulei albo etykiety samoprzylepnej lub bezpośredniego nadruku, lub pieczęci na osłonie zapalnika. Na każdym opakowaniu z zapalnikami umieszcza się dodatkową etykietę.

Ponadto przedsiębiorstwa mogą zastosować pasywny obojętny identyfikator elektroniczny dołączony do każdego zapalnika i, odpowiednio, podobny identyfikator elektroniczny na każdym opakowaniu z zapalnikami.

Artykuł 9

Zapłonniki i pobudzacze wybuchowe

W przypadku zapłonników i pobudzaczy wybuchowych jednoznaczne oznaczenie składa się z etykiety samoprzylepnej lub bezpośredniego nadruku na zapłonniku lub pobudzaczu wybuchowym. Dodatkowa etykieta zostanie umieszczona na każdym opakowaniu z zapłonnikami lub pobudzaczami wybuchowymi.

Ponadto przedsiębiorstwa mogą zastosować pasywny obojętny identyfikator elektroniczny dołączony do każdego z zapłonników lub pobudzaczy wybuchowych i, odpowiednio, podobny identyfikator elektroniczny na każdym opakowaniu z zapłonnikami lub pobudzaczami wybuchowymi.

Artykuł 10

Lonty detonujące i lonty prochowe

W przypadku lontów detonujących i lontów prochowych jednoznaczne oznaczenie składa się z etykiety samoprzylepnej lub bezpośredniego nadruku na zwoju. Jednoznaczne oznaczenie będzie umieszczone co pięć metrów na zewnętrznej powłoce lontu detonującego lub prochowego, albo na plastikowej wytłaczanej wewnętrznej warstwie znajdującej się bezpośrednio pod opłotem zewnętrznym lontu detonującego lub prochowego. Dodatkową etykietę umieszcza się na każdym opakowaniu z lontami detonującymi lub prochowymi.

Ponadto przedsiębiorstwa mogą zastosować pasywny obojętny identyfikator elektroniczny dołączony wewnątrz lontu i, odpowiednio, podobny identyfikator elektroniczny na każdym opakowaniu lontu detonującego lub prochowego.

Artykuł 11

Puszki i bębny zawierające materiały wybuchowe

W przypadku puszek i bębnow zawierających materiały wybuchowe jednoznaczne oznaczenie składa się z etykiety samoprzylepnej lub bezpośredniego nadruku na puszcze lub bębnie zawierających materiały wybuchowe.

Ponadto przedsiębiorstwa mogą zastosować pasywny obojętny identyfikator elektroniczny dołączony do każdej z puszek lub bębna.

Artykuł 12

Kopie oryginalnych etykiet

Przedsiębiorstwa mogą dołączać samoprzylepne kopie oryginalnych etykiet do materiałów wybuchowych do wykorzystania przez swoich klientów. Kopie te są wyraźnie oznaczone jako kopie oryginałów, aby zapobiec nadużyciom.

ROZDZIAŁ 3

GROMADZENIE DANYCH I PROWADZENIE REJESTRÓW

Artykuł 13

Gromadzenie danych

1. Państwa członkowskie zapewnią, że przedsiębiorstwa w sektorze materiałów wybuchowych wprowadzą system gromadzenia danych dotyczących materiałów wybuchowych, łącznie z jednoznacznym oznaczeniem w całym łańcuchu zaopatrzeniowym oraz cyklu życia.

2. System gromadzenia danych umożliwia przedsiębiorstwom śledzenie materiałów wybuchowych i identyfikację posiadacza materiałów wybuchowych w każdym momencie.

3. Państwa członkowskie gwarantują, że zgromadzone dane wraz z jednoznacznym oznaczeniem będą utrzymywane i przechowywane przez okres 10 lat od dostarczenia lub do

momentu zakończeniu cyklu życia środka wybuchowego, o ile jest znany, nawet jeśli przedsiębiorstwo zaprzestało sprzedaży.

Artykuł 14

Obowiązki przedsiębiorstw

Państwa członkowskie gwarantują, że przedsiębiorstwa w sektorze materiałów wybuchowych:

- a) prowadzą rejestr wszystkich oznaczeń materiałów wybuchowych wraz ze wszystkimi stosownymi informacjami, łącznie z typem materiału wybuchowego, firmy lub osoby której powierzono nadzór;
- b) rejestrują lokalizację każdego materiału wybuchowego w okresie gdy materiał wybuchowy jest w ich posiadaniu lub pod ich nadzorem, dopóki nie został przemieszczony do innego przedsiębiorstwa lub wykorzystany;
- c) testują swój system gromadzenia danych w regularnych odstępach czasu w celu zapewnienia jego efektywności i jakości zarejestrowanych danych;
- d) utrzymują i przechowują zgromadzone dane wraz z jednoznacznym oznaczeniem w okresie określonym w art. 13 ust. 3;
- e) chronią zgromadzone dane przed przypadkowym lub celowym uszkodzeniem lub zniszczeniem;
- f) dostarczają właściwym władzom, na ich żądanie, informacje dotyczące pochodzenia i lokalizacji każdego z materiałów wybuchowych w czasie ich cyklu życia i w całym łańcuchu zaopatrzeniowym;
- g) przekazują właściwym władzom państw członkowskich nazwiska i dane teleadresowe osób mogących udzielić informacji określonych w punkcie f) poza normalnymi godzinami pracy.

Dla celów lit. d) przedsiębiorstwo przechowuje, w przypadku materiałów wybuchowych wyprodukowanych lub importowanych przed dniem wymienionym w art. 15 ust. 1 akapit drugi, dane zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi.

ROZDZIAŁ 4

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 15

Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 5 kwietnia 2009 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 5 kwietnia 2012 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Państwa członkowskie określają metody dokonywania takiego odesłania.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 16

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 17

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 kwietnia 2008 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Jednoznaczne oznaczenie składa się z:

1) czytelnej części oznaczenia zawierającej następujące informacje:

- a) nazwa producenta;
- b) alfanumeryczny kod zawierający:
 - (i) dwie litery oznaczające państwo członkowskie (miejsce produkcji lub przywozu na rynek Wspólnoty, np. AT = Austria);
 - (ii) trzy cyfry oznaczające nazwę obiektu produkcyjnego (przypisane przez władze krajowe);
 - (iii) jednoznaczny kod produktu i informację logistyczną sporządzoną przez producenta;

2) oznaczenia do odczytu elektronicznego w formie kodu kreskowego i/lub formacie kodu matrycowego, który odpowiada bezpośrednio kodowi identyfikacji oznaczenia alfanumerycznego.

Przykład:

3) w przypadku produktów, które są zbyt małe, aby umieścić na nich jednoznaczny kod produktu i informację logistyczną sporządzoną przez producenta, za wystarczające uznaje się informacje określone w pkt 1 lit. b) ppkt (i), pkt 1 lit. b) ppkt (ii) i pkt 2.

DYREKTYWA KOMISJI 2008/44/WE

z dnia 4 kwietnia 2008 r.

zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia benthialicarb, boskalidu, karwonu, fluoksastrobiny, *Paecilomyces lilacinus* i protiokonazolu jako substancji czynnych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

i informacji przewidziane w załącznikach II i III do dyrektywy 91/414/EWG.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG w dniu 19 kwietnia 2002 r. Belgia otrzymała od Kumiai Chemicals Industry Co Ltd wniosek o włączenie substancji czynnej o nazwie benthialicarb do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. W decyzji Komisji 2003/35/WE ⁽²⁾ potwierdzono, że przedłożona dokumentacja jest „kompletna”, tzn. uznano, iż zasadniczo spełnia ona wymogi dotyczące danych i informacji przewidziane w załącznikach II i III do dyrektywy 91/414/EWG.

(2) Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG w dniu 26 kwietnia 2001 r. Niemcy otrzymały od BASF AG wniosek o włączenie substancji czynnej o nazwie boskalid do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. W decyzji Komisji 2002/268/WE ⁽³⁾ potwierdzono, że przedłożona dokumentacja jest „kompletna”, tzn. uznano, iż zasadniczo spełnia ona wymogi dotyczące danych i informacji przewidziane w załącznikach II i III do dyrektywy 91/414/EWG.

(3) Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG w dniu 26 marca 1997 r. Niderlandy otrzymały od Luxan B.V. wniosek o włączenie substancji czynnej o nazwie karwon do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. W decyzji Komisji 1999/610/WE ⁽⁴⁾ potwierdzono, że przedłożona dokumentacja jest „kompletna”, tzn. uznano, iż zasadniczo spełnia ona wymogi dotyczące danych

(4) Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG w dniu 25 marca 2002 r. Zjednoczone Królestwo otrzymało od firmy Bayer AG wniosek o włączenie substancji czynnej o nazwie fluoksastrobina do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. W decyzji 2003/35/WE potwierdzono, że przedłożona dokumentacja jest „kompletna”, tzn. uznano, iż zasadniczo spełnia ona wymogi dotyczące danych i informacji przewidziane w załącznikach II i III do dyrektywy 91/414/EWG.

(5) Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG w dniu 15 września 2002 r. Belgia otrzymała od przedsiębiorstwa Prophyta wniosek o włączenie substancji czynnej o nazwie *Paecilomyces lilacinus*, szczep 251 (zwanej dalej „*Paecilomyces lilacinus*”) do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. W decyzji Komisji 2003/305/WE ⁽⁵⁾ potwierdzono, że przedłożona dokumentacja jest „kompletna”, tzn. uznano, iż zasadniczo spełnia ona wymogi dotyczące danych i informacji przewidziane w załącznikach II i III do dyrektywy 91/414/EWG.

(6) Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG w dniu 25 marca 2002 r. Zjednoczone Królestwo otrzymało od Bayer CropScience wniosek o włączenie substancji czynnej o nazwie protiokonazol do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. W decyzji 2003/35/WE potwierdzono, że przedłożona dokumentacja jest „kompletna”, tzn. uznano, iż zasadniczo spełnia ona wymogi dotyczące danych i informacji przewidziane w załącznikach II i III do dyrektywy 91/414/EWG.

(7) Wpływ wymienionych substancji czynnych na zdrowie ludzi oraz środowisko został poddany ocenie zgodnie z art. 6 ust. 2 i 4 dyrektywy 91/414/EWG w odniesieniu do zastosowań proponowanych przez wnioskodawców. Wyznaczone państwa członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy przedłożyły projekt sprawozdania z oceny w dniu 13 kwietnia 2004 r. (benthialicarb), 22 listopada 2002 r. (boskalid), 16 października 2000 r. (karwon), 2 września 2003 r. (fluoksastrobina), 3 listopada 2004 r. (*Paecilomyces lilacinus*) oraz 18 października 2004 r. (protiokonazol).

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2008/41/WE (Dz.U. L 89 z 1.4.2008, s. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 11 z 16.1.2003, s. 52.

⁽³⁾ Dz.U. L 92 z 9.4.2002, s. 34.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 242 z 14.9.1999, s. 29.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 112 z 6.5.2003, s. 10.

- (8) Sprawozdanie z oceny zostało poddane przeglądowi przez państwa członkowskie i EFSA w ramach jego Grupy Roboczej ds. Oceny i przedstawione Komisji w formie sprawozdania naukowego EFSA w dniu 15 czerwca 2007 r. dla fluoksastrobiny⁽¹⁾ i *Paecilomyces lilacinus*⁽²⁾ oraz 12 lipca 2007 r. dla benthiavalicarb⁽³⁾ i protiokonazolu⁽⁴⁾. Sprawozdania te oraz projekty sprawozdań z oceny dotyczące boskalidu i karwonu zostały zweryfikowane przez państwa członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i sfinalizowane w dniu 22 stycznia 2008 r. w formie opracowanego przez Komisję sprawozdania z przeglądu dotyczącego benthiavalicarb, boskalidu, karwonu, fluoksastrobiny, *Paecilomyces lilacinus* oraz protiokonazolu.
- (9) Jak wykazały różnorodne badania, można oczekiwać, że środki ochrony roślin zawierające wspomniane substancje czynne zasadniczo spełniają wymogi określone w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) oraz w art. 5 ust. 3 dyrektywy 91/414/EWG, w szczególności w przypadku zastosowań zbadanych i wyszczególnionych w sprawozdaniu Komisji z przeglądu. Dlatego należy włączyć benthiavalicarb, boskalid, karwon, fluoksastrobiny, *Paecilomyces lilacinus* oraz protiokonazol do załącznika I do tej dyrektywy, aby umożliwić wszystkim państwom członkowskim wydawanie zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające przedmiotowe substancje czynne zgodnie z przepisami wspomnianej dyrektywy.
- (10) Bez uszczerbku dla tego ustalenia, w przypadku fluoksastrobiny i protiokonazolu należy uzyskać dalsze informacje na temat pewnych szczegółowych kwestii. Artykuł 6 ust. 1 dyrektywy 91/414/EWG stanowi, że włączenie substancji do załącznika I może być uzależnione od spełnienia określonych warunków. W związku z tym należy wprowadzić obowiązek poddania fluoksastrobiny dalszym badaniom w celu potwierdzenia oceny ryzyka w odniesieniu do wód powierzchniowych i do metabolitów niewystępujących u szczerów oraz poddania protiokonazolu dalszym badaniom w celu potwierdzenia oceny ryzyka w odniesieniu do pochodnych metabolitów triazolu oraz ryzyka dla ptaków i ssaków ziarnożernych oraz obowiązek przedstawienia przez powiadamiającego wyników takich badań.
- (11) Bez uszczerbku dla obowiązków określonych w dyrektywie 91/414/EWG, wynikających z włączenia substancji czynnej do załącznika I, państwa członkowskie

powinny mieć sześć miesięcy od daty włączenia na dokonanie przeglądu istniejących tymczasowych zezwoleń dotyczących środków ochrony roślin zawierających benthiavalicarb, boskalid, karwon, fluoksastrobiny, *Paecilomyces lilacinus* lub protiokonazol w celu spełnienia wymogów ustanowionych w dyrektywie 91/414/EWG, w szczególności jej art. 13, oraz stosownych warunków określonych w załączniku I. Państwa członkowskie powinny zastąpić istniejące tymczasowe zezwolenia zezwoleniami pełnymi, wprowadzić do nich zmiany lub wycofać je zgodnie z przepisami dyrektywy 91/414/EWG. W drodze odstępstwa od wyznaczonego powyżej terminu należy przyznać więcej czasu na przedłożenie i ocenę pełnej dokumentacji wyszczególnionej w załączniku III dla każdego środka ochrony roślin i każdego zamierzonego zastosowania, zgodnie z jednolitymi zasadami ustanowionymi w dyrektywie 91/414/EWG.

- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 91/414/EWG.
- (13) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 31 stycznia 2009 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie zaczynają stosować te przepisy od dnia 1 lutego 2009 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst głównych przepisów prawa krajowego dotyczących dziedziny objętej niniejszą dyrektywą.

⁽¹⁾ Sprawozdanie naukowe EFSA (2007) 102, 1–84, Wnioski z przeglądu w ramach oceny zagrożeń stwarzanych przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej fluoksastrobiny (sfinalizowano dnia 13 czerwca 2007 r.).

⁽²⁾ Sprawozdanie naukowe EFSA (2007) 103, 1–35, Wnioski z przeglądu w ramach oceny zagrożeń stwarzanych przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej *Paecilomyces lilacinus*, szczep 251 (sfinalizowano dnia 13 czerwca 2007 r.).

⁽³⁾ Sprawozdanie naukowe EFSA (2007) 107, 1–81, Wnioski z przeglądu w ramach oceny zagrożeń stwarzanych przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej benthiavalicarb (sfinalizowano dnia 12 lipca 2007 r.).

⁽⁴⁾ Sprawozdanie naukowe (2007) 106, 1–98, Wnioski z przeglądu w ramach oceny zagrożeń stwarzanych przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej protiokonazolu (sfinalizowano dnia 12 lipca 2007 r.).

Artykuł 3

1. Zgodnie z dyrektywą 91/414/EWG do dnia 31 stycznia 2009 r. państwa członkowskie w miarę potrzeby odpowiednio zmieniają lub wycofują istniejące zezwolenia dla środków ochrony roślin zawierających benthiavalicarb, boskalid, karwon, fluoksastrobiny, *Paecilomyces lilacinus* lub protiokonazol jako substancje czynne. Przed upływem tego terminu państwa członkowskie w szczególności zweryfikują, czy spełnione są warunki wymienione w załączniku I do wspomnianej dyrektywy dotyczące odpowiednio benthiavalicarb, boskalidu, karwonu, fluoksastrobiny, *Paecilomyces lilacinus* lub protiokonazolu, z wyjątkiem warunków określonych w części B pozycji odnoszącej się do danej substancji czynnej, oraz czy posiadacz zezwolenia, zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 13 ust. 2 tej dyrektywy, posiada dokumentację spełniającą wymogi załącznika II do wspomnianej dyrektywy lub dostęp do takiej dokumentacji.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, najpóźniej do dnia 31 lipca 2008 r. państwa członkowskie dokonają ponownej oceny każdego dopuszczonego do obrotu środka ochrony roślin zawierającego benthiavalicarb, boskalid, karwon, fluoksastrobiny, *Paecilomyces lilacinus* lub protiokonazol jako jedyną substancję czynną lub jako jedną z kilku substancji czynnych, które były wyszczególnione w załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG, według jednolitych zasad określonych w załączniku VI do dyrektywy 91/414/EWG oraz na podstawie dokumentacji zgodnej z wymogami określonymi w załączniku III do wymienionej dyrektywy, przy uwzględnieniu części B zapisu w załączniku I do wymienionej dyrektywy, dotyczącego benthiavalicarb, boskalidu, karwonu, fluoksastrobiny, *Paecilomyces lilacinus* lub protiokonazolu. Na podstawie powyższej oceny państwa członkowskie określą, czy środek spełnia warunki ustanowione w art. 4 ust. 1 lit. b), c), d) i e) dyrektywy 91/414/EWG.

Po dokonaniu tych ustaleń państwa członkowskie:

- a) w przypadku środka zawierającego benthiavalicarb, boskalid, karwon, fluoksastrobiny, *Paecilomyces lilacinus* lub protiokonazol jako jedyną substancję czynną – w razie potrzeby zmieniają lub wycofują zezwolenie najpóźniej do dnia 31 stycznia 2010 r.; lub
- b) w przypadku środka zawierającego benthiavalicarb, boskalid, karwon, fluoksastrobiny, *Paecilomyces lilacinus* lub protiokonazol jako jedną z kilku substancji czynnych – w razie potrzeby zmieniają lub wycofują zezwolenie do dnia 31 stycznia 2010 r. lub w terminie określonym dla takiej zmiany lub wycofania we właściwej dyrektywie lub dyrektywach włączających odpowiednią substancję lub substancje do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG, przy czym obowiązuje data późniejsza.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 2008 r.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 kwietnia 2008 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG na końcu tabeli dodaje się pozycje w brzmieniu:

Nr	Nazwa zwozajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (*)	Data wejścia w życie	Data wygaśnięcia wiązania	Przepisy szczególne
„169	Benthiavalcarb Nr CAS 413615-35-7 Nr CIPAC 744	[(S)-1-1-[(R)-1-(6-fluoro-1,3-benzotiazol-2-yl) etylo]karbamolo]-2-metylopropylo]kwas karbaminowy	≥ 910 g/kg Następujące zanieczyszczenia produkcyjne mają znaczenie toksykologiczne i żadne z nich nie może przekroczyć określonej ilości w materiale technicznym: 6,6'-difluoro-2,2'-dibenzotiazol: < 3,5 mg/kg bis(2-amino-5-fluorofenylo) disiarczek: < 14 mg/kg	1 sierpnia 2008 r.	31 lipca 2018 r.	Część A Zezwala się wyłącznie na stosowanie jako fungicyd. Część B W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad załącznika VI należy uwzględnić wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego benthiavalcarmu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji przyjętej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 22 stycznia 2008 r. W ramach ogólnej oceny państwa członkowskie muszą zwrócić szczególną uwagę na: — bezpieczeństwo operatorów sprzętu, — ochronę stawonogów niebędących przedmiotem zwalczania. Warunki stosowania powinny w miarę potrzeby uwzględnić środki ograniczające ryzyko. Podczas oceniania wniosków dotyczących zezwolenia dla środków ochrony roślin zawierających benthiavalcarm, w przypadku zastosowań innych niż w szklarniach, państwa członkowskie zwrócą szczególną uwagę na kryteria zawarte w art. 4 ust. 1 lit. b) i zagwarantują, że wszelkie potrzebne dane i informacje zostały dostarczone przed udzieleniem takiego zezwolenia. Zgodnie z art. 13 ust. 5 państwa członkowskie poinformują Komisję o specyfikacji wytwarzanego w celach handlowych materiału technicznego.

Nr	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (*)	Data wejścia w życie	Data wygaśnięcia włączenia	Przepisy szczególne
170	boskalid Nr CAS 188425-85-6 Nr CIPAC 673	2-Chloro-N-(4'-chlorobifenyl-2-yl)amid kwasu nikotynowego	≥ 960 g/kg	1 sierpnia 2008 r.	31 lipca 2018 r.	<p>Część A</p> <p>Zezwala się wyłącznie na stosowanie jako fungicyd.</p> <p>Część B</p> <p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad załącznika VI należy uwzględnić wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego boskalidu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji przyjętej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 22 stycznia 2008 r.</p> <p>W ramach ogólnej oceny państwa członkowskie muszą zwrócić szczególną uwagę na:</p> <ul style="list-style-type: none"> — bezpieczeństwo operatorów sprzętu, — długoterminowe zagrożenie dla ptaków i organizmów glebowych, — ryzyko akumulacji w glebie, jeżeli substancja jest używana w przypadku upraw wieloletnich lub roślin uprawianych następczo w systemie płodozmianowym. <p>Warunki stosowania powinny w miarę potrzeby uwzględnić środki ograniczające ryzyko.</p>
171	Karwon Nr CAS 99-49-0 (d/l mieszanek) Nr CIPAC 602	5-izopropenyl-2-metylocykloheksa-2-en-1-on	≥ 930 g/kg o stosunku d/l przynajmniej 100:1	1 sierpnia 2008 r.	31 lipca 2018 r.	<p>Część A</p> <p>Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze regulatora wzrostu roślin.</p> <p>Część B</p> <p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad załącznika VI należy uwzględnić wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego karwonu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji przyjętej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 22 stycznia 2008 r.</p> <p>W tej ogólnej ocenie państwa członkowskie muszą zwrócić szczególną uwagę na bezpieczeństwo operatorów sprzętu.</p> <p>Warunki stosowania powinny w miarę potrzeby uwzględnić środki ograniczające ryzyko.</p>

Nr	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (*)	Data wejścia w życie	Data wygaśnięcia włączenia	Przepisy szczegółone
172	Fluoksastrobina Nr CAS 361377-29-9 Nr CIPAC 746	(E)-[2-[6-(2-chlorofenoksy)-5-fluoropirymidyno-4-iloksy]fenylo](5,6-dihydro-1,4,2-dioksazyno-3-ylo)metanon O-metylooksym	≥ 940 g/kg	1 sierpnia 2008 r.	31 lipca 2018 r.	<p>Część A</p> <p>Zezwala się wyłącznie na stosowanie jako fungicyd.</p> <p>Część B</p> <p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad zawartych w załączniku VI należy uwzględnić wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego fluoksastrobiny, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 22 stycznia 2008 r.</p> <p>W ramach ogólnej oceny państwa członkowskie muszą zwrócić szczególną uwagę na:</p> <ul style="list-style-type: none"> — bezpieczeństwo operatorów sprzętu, w szczególności podczas obchodzenia się z nierozcieńczonym koncentratem. Warunki obsługi powinny obejmować odpowiednie środki ochronne, takie jak maska ochronna na twarz, — ochronę organizmów wodnych. Należy w miarę potrzeby stosować środki ograniczające ryzyko, takie jak strefy buforowe, — poziom pozostałości metabolitów fluoksastrobiny w przypadku stosowania słomy z upraw poddanych działaniu tej substancji jako paszy zwierzęcej. Warunki stosowania powinny uwzględniać w miarę potrzeby ograniczenia w karmieniu zwierząt, — ryzyko akumulacji w glebie, jeżeli substancja jest używana w przypadku upraw wieloletnich lub roślin uprawianych następnie w systemie płodozmianowym. <p>Warunki stosowania powinny w miarę potrzeby uwzględnić środki ograniczające ryzyko.</p> <p>Państwa członkowskie, których to dotyczy, zwracają się o przedstawienie:</p> <ul style="list-style-type: none"> — danych pozwalających na wszechstronną ocenę zagrożenia zanieczyszczeniem wód z uwzględnieniem znoszenia wód rozpylonych, wpływu powierzchniowego, odwadniania i efektywności środków zmniejszających potencjalne ryzyko, — dane dotyczące toksyczności metabolitów niewystępujących u szczerów, w przypadku gdy słoma z obszarów poddanych działaniu środka ma być użyta jako pasza. <p>Państwa członkowskie zagwarantują, że powiadamiający, na wniosek którego fluoksastrobina została włączona do niniejszego załącznika, dostarczył Komisji odpowiednie badania w ciągu dwóch lat od wejścia w życie niniejszej dyrektywy.</p>

Nr	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (*)	Data wejścia w życie	Data wygaśnięcia włączenia	Przepisy szczególne
173	<i>Paeclomyces lilacinus</i> (Thom) Samson 1974 szczep 251 (AGAL: nr 89/030550) Nr CIPAC 753	Nie dotyczy.		1 sierpnia 2008 r.	31 lipca 2018 r.	<p>Część A</p> <p>Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze nematocydu.</p> <p>Część B</p> <p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad zawartych w załączniku VI należy uwzględnić wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego <i>Paeclomyces lilacinus</i>, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 22 stycznia 2008 r.</p> <p>W ramach ogólnej oceny państwa członkowskie muszą zwrócić szczególną uwagę na:</p> <ul style="list-style-type: none"> — bezpieczeństwo operatora sprzętu (mimo że nie było potrzeby ustalenia AOEL – dopuszczalnego poziomu narażenia operatora – co do zasady, mikroorganizmy powinny być traktowane jak potencjalne czynniki uczulające), — ochronę stawonogów przebywających na liściach i niebędących przedmiotem zwalczania <p>Wanunki stosowania powinny w miarę potrzeby uwzględnić środki ograniczające ryzyko.</p>
174	Protiokonazol Nr CAS 178928-70-6 Nr CIPAC 745	(RS)-2-[2-(1-chlorocyklopropylo)-3-(2-chlorofenyl)-2-hydroksypropylo]-2,4-dihydro-1,2,4-triazol-3- tion	<p>≥ 970 g/kg</p> <p>Następujące zanieczyszczenia produkcyjne mają znaczenie toksykologiczne i żadne z nich nie może przekroczyć określonej ilości w materiale technicznym:</p> <ul style="list-style-type: none"> — toluen: < 5 g/kg — protiokonazol-destio (2-(1-chlorocyklopropylo)-1-(2-chlorofenyl)-3-(1,2,4-triazolo-1-yl)-propan-2-ol): < 0,5 g/kg (LOD) (granica wykrywalności) 	1 sierpnia 2008 r.	31 lipca 2018 r.	<p>Część A</p> <p>Zezwala się wyłącznie na stosowanie jako fungicyd.</p> <p>Część B</p> <p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad załącznika VI należy uwzględnić wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego protiokonazolu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji przyjętej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 22 stycznia 2008 r.</p> <p>W ramach ogólnej oceny państwa członkowskie muszą zwrócić szczególną uwagę na:</p> <ul style="list-style-type: none"> — bezpieczeństwo operatora sprzętu przy zastosowaniu aerozolu. Warunki stosowania powinny uwzględnić odpowiednie środki ochronne, — ochronę organizmów wodnych. Należy w miarę potrzeby stosować środki ograniczające ryzyko, — ochronę ptaków i małych ssaków. Należy w miarę potrzeby stosować środki ograniczające ryzyko.

Nr	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (*)	Data wejścia w życie	Data wygaśnięcia włączenia	Przepisy szczególne
						<p>Warunki stosowania powinny w miarę potrzeby uwzględniać środki ograniczające ryzyko.</p> <p>Państwa członkowskie, których to dotyczy, zwracają się o przedstawienie:</p> <ul style="list-style-type: none"> — informacji pozwalających na ocenę narażenia konsumenta na działanie pochodnych metabolitów triazolu w uprawach pierwotnych, plodozmiemie i produktach pochodzenia zwierzęcego, — porównania sposobu działania protiokonazolu i pochodnych metabolitów triazolu pozwalającego na ocenę toksyczności wynikającej z narażenia mieszanek tych składników, — informacji w celu dalszej oceny długoterminowego ryzyka dla praków i ssaków ziarnożernych wynikającego ze stosowania protiokonazolu do zaprawiania nasion. <p>Państwa członkowskie zagwarantują, że powiadamiający, na wniosek którego protiokonazol został włączony do niniejszego załącznika, dostarczył Komisji odnośne badania w ciągu dwóch lat od wejścia w życie niniejszej dyrektywy."</p>

(*) Dalsze szczegółowe informacje dotyczące identyfikacji oraz specyfikacji substancji czynnych zostały przedstawione w sprawozdaniu kontrolnym.

DYREKTYWA KOMISJI 2008/45/WE**z dnia 4 kwietnia 2008 r.****zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w odniesieniu do rozszerzenia stosowania substancji aktywnej metkonazolu****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 1 akapit drugi tiret drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywą Komisji 2006/74/WE⁽²⁾ włączono metkonazol jako substancję czynną do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG.
- (2) Występując z wnioskiem o włączenie metkonazolu, jego producent BASF Aktiengesellschaft przedstawił dane o zastosowaniach mających na celu zwalczanie grzybów, potwierdzające ogólną konkluzję, według której można się spodziewać, iż produkty ochrony roślin zawierające metkonazol będą spełniały wymogi bezpieczeństwa określone w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 91/414/EWG. Z tego też względu metkonazol został włączony do załącznika I tej dyrektywy wraz ze szczególnym przepisem stanowiącym, iż państwa członkowskie mogą zezwolić wyłącznie na stosowanie tej substancji w charakterze środka grzybobójczego.
- (3) Zgłaszający zwrócił się z wnioskiem, aby wprowadzić zmianę we wspomnianych przepisach szczególnych uwzględniającą, oprócz zastosowania tej substancji w zwalczaniu grzybów w niektórych zastosowaniach rolniczych, również stosowanie w charakterze regulatora wzrostu roślin. Jako argumenty przemawiające za takim rozszerzeniem zastosowania zgłaszający przedłożył dodatkowe informacje.
- (4) Belgia dokonała oceny informacji i danych przedłożonych przez zgłaszającego. Następnie poinformowała Komisję w październiku 2007 r. o swoich wnioskach, w których stwierdziła, że rozszerzenie zastosowania, o które wystąpiono, nie stwarza żadnego dodatkowego ryzyka ponad to, które jest już uwzględnione

w szczególnych przepisach dla metkonazolu w załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG oraz w opracowanym przez Komisję sprawozdaniu z przeglądu tej substancji. Jest to tym bardziej uzasadnione, że rozszerzenie obejmuje wyłącznie zastosowania w dawkach niższych niż te o działaniu grzybobójczym, podczas gdy parametry stosowania określone w przepisach szczególnych załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG pozostają bez zmian.

- (5) Z tego względu uzasadnione jest dokonanie zmiany przepisów szczególnych dotyczących metkonazolu.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 91/414/EWG.
- (7) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Państwa członkowskie przyjmują i publikują najpóźniej do dnia 5 sierpnia 2008 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie zaczną stosować te przepisy od dnia 6 sierpnia 2008 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2008/41/WE (Dz.U. L 89 z 1.4.2008, s. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 235 z 30.8.2006, s. 17.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 kwietnia 2008 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG wiersz 136 otrzymuje brzmienie:

„136	Metkonazol Nr CAS 125116-23-6 (nie podano wzoru stereochemicznego) Nr CIPAC 706	(1RS,5RS:1RS,5SR)-5-(4-chlorobenzyl)-2,2-dimetylo-1-(1H-1,2,4-triazol-1-ylometyl)cyklopentanol	≥ 940 g/kg (suma izomerów cis- i trans-)	1 czerwca 2007 r.	31 maja 2017 r.	<p>Część A</p> <p>Zezwala się wyłącznie na stosowanie w charakterze środka grzybobójczego oraz regulatora wzrostu roślin.</p> <p>Część B</p> <p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad zawartych w załączniku VI należy uwzględnić wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego metkonazolu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji sfinalizowanej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 23 maja 2006 r.</p>
W tej ogólnej ocenie:						
— państwa członkowskie muszą zwracać szczególną uwagę na ochronę organizmów wodnych, ptaków i ssaków. Warunki zezwolenia powinny, w miarę potrzeby, zawierać środki ograniczające zagrożenia,						
— państwa członkowskie muszą zwracać szczególną uwagę na bezpieczeństwo operatorów sprzętu. Warunki zezwolenia powinny, w miarę potrzeby, obejmować środki ochronne.”.						